

Список використаних джерел:

1. Алексеенко Н.В. Використання інноваційних технологій навчання як спосіб підвищення ефективності сучасної вищої освіти. Освітня реформа як засіб інтеграції системи вищої освіти України до європейського освітнього простору: науково-методичний аспект. Тези науково-методичної конференції кафедр університету (7-8 грудня 2016 року) Харків 2016 [Електронний ресурс]– Режим доступу до ресурсу: <https://kart.edu.ua/wpcontent/uploads/2020/05/tezu2016.pdf>
2. Положення про систему рейтингового оцінювання зайнятості студентів у позанавчальний час (версія 02) [Електронний ресурс] Режим доступу до ресурсу: <https://normative.sumdu.edu.ua/?task=getfile&tmpl=component&id=e8680b9d-69e3-e911-9c86-001a4be6d04a&kind=1>
3. Франчук Т.Й., Пукас І.Л. Основи професійного саморозвитку студента, педагога в умовах компетентнісної моделі освіти: навчально-методичний посібник / Франчук Т.Й., Пукас І.Л. – Кам'янець-Подільський, 2016.

ОСНОВНІ СУПЕРЕЧНОСТІ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ВНЗ

Остапенко Роман Миколайовч
к.е.н., доцент статистики та економічного аналізу
Харківський національний аграрний
університет ім. В.В. Докучаєва;
rm_ostap@ukr.net

На думку експертів, система освіти сьогодні повинна вирішувати два основні завдання – забезпечення економіки необхідними кадрами, які здатні сприймати і розвивати новітні технології, а також забезпечення можливості для максимальної кількості працездатних людей які будуть включитися в трудове життя і уникати безробіття.

У зв'язку з цим основним напрямком реформи системи освіти, в тому числі вищої, стає її демократизація - забезпечення рівного доступу до всіх видів освіти для людей з рівними здібностями. В підсумку вища освіта з елітарної стає масовою, що обумовлює необхідність пошуку нових диференційованих підходів до навчання різних груп населення.

Зміни, що відбуваються в сучасній системі освіти можна коротко охарактеризувати наступним чином:

- оскільки темпи наукового прогресу різко зросли, це викликає прискорення морального зносу накопичених знань, освіта не обмежується періодом навчання в середніх і вищих навчальних закладах, а набуває форму процесу, що постійно триває на протязі всього життя;

- така форма освіти включає не тільки здобувачів, які безпосередньо навчаються у навчальних закладах, але тих, які безпосередньо зайняті на робочих місцях;

- освітні послуги виявляються не тільки традиційними освітніми установами (школами, університетами і ін.), але й приватними організаціями, які в свою чергу складають конкуренцію традиційним освітнім установам;

- також характерною особливістю реформування системи сучасної професійної освіти є інтеграція всіх його рівнів - початкового професійного, середнього професійного, вищого професійного, післявузівської професійної підготовки та перепідготовки і розвиток системи багатоступеневої професійної освіти яка відповідає прогресивним тенденціям суспільного розвитку.

Швидко зростаючі суспільні очікування сприяють посиленню тиску на працівників освіти в пошуках найбільш ефективних способів навчання та управління освітніми

організаціями. Все це означає досягнення більш високої продуктивності через створення і використання знань, що є переходом від процесу застосування знання до виробництва і праці, а також застосування знання до прагнення самовдосконалення, що у свою чергу може означати реконцептуалізацію природи освітніх організацій, їх реструктуризацію і зміну внутрішньої культури.

В ході дискусійних питань про модернізацію освіти, нами виділено кілька протиріч.

Перш за все це протиріччя між фундаменталізацією освіти та необхідністю поглиблення спеціальної підготовки. Дискусія з цього приводу триває вже досить давно, і в середовищі практичних діячів - промисловців, бізнесменів, керівників підприємств, - переважає точка зору про необхідність збільшення масштабів спеціальної підготовки за рахунок зменшення фундаментальних дисциплін, оскільки їм необхідні вже навчені фахівці, готові приступити до самостійної роботи і не потребують в тривалому періоді адаптації.

Проте в даний час, коли темпи оновлення технологій дуже високі, конкретні знання та навички застарівають значно швидше, ніж раніше.

Міцну базу для постійного оволодіння новими знаннями і навичками створює саме вивчення фундаментальних дисциплін, що дозволяє усвідомити глибинну сутність відбуваються в світі процесів.

Спеціалізований і міждисциплінарний підходи до освіти викликають протиріччя і в практичній діяльності, і в навчанні. Один з виходів, це відкриття нових міждисциплінарних навчальних спеціальностей. Однак в цілому вирішити це протиріччя в рамках існуючої системи організації освіти досить складно.

Таким чином, мінливі тенденції розвитку суспільства накладають істотний відбиток на позиції діяльності і організаційну структуру ВНЗ, які трансформуються в напрямку більш ефективного функціонування ВНЗ як елемента цілісної системи.

INNOVATIONS OF MECHANICAL ENGINEERING SPECIALTIES

Popov Stanislav

PhD, Associate Professor

Poltava State Agrarian University

stanislav.popov@pdaa.edu.ua

Pavelieva Anna

PhD, Associate Professor

National University «Yuri Kondratyuk Poltava Polytechnic»

kunsite.zi@gmail.com

Vasyliiev Ievgen

PhD, Associate Professor

National University «Yuri Kondratyuk Poltava Polytechnic»

vas.eugene@gmail.com

Onrush of science and technology in the field of mechanical engineering (applied mechanics, industrial engineering) leads to a change in demand on the labor market [1]. Due to this, new requirements to the system of higher education of Ukraine have recently been set. These requirements concern the quality of training of students at all levels of education.

The most illustrative educational trend today is the appearance of digital platforms, which help to organize and render educational services, resulting in modernization of the learning environment; improvement of the principles of clarity, ostensiveness and accessibility; increasing the role not only of the teacher but of the students as well.